

sen (S) og Frode Sørensen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om målsætning om en hurtig behandling af sager om kriminalitet begået af 15-17-årige.
(Beslutningsforslag nr. B 117).

Fra medlemmer af Folketinget Elisabeth Arnold og Søren Søndergaard, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at de fra og med den 2. februar 2004 atter kan give møde i Tinget.

Morten Østergaards og Pernille Falcons hverv som midlertidige medlemmer af Folketinget op-hører herefter fra nævnte dato at regne.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 38:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren [om at stoppe væksten i arbejdsløsheden].

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 27/1 2004).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 39:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren [om EU's fremtid].

Af Charlotte Antonsen (V), Henrik Dam Kristensen (S), Kristian Thulesen Dahl (DF), Gitte Seeberg (KF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Søren Søndergaard (EL) og Tove Videbæk (KD).

(Forespørgslen anmeldt 27/1 2004).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 40:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om Europa-Kommissionens arbejdsprogram].

Af Charlotte Antonsen (V), Henrik Dam Kristensen (S), Kristian Thulesen Dahl (DF), Gitte Seeberg (KF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Keld Albrechtsen (EL) og Jann Sjursen (KD).

(Forespørgslen anmeldt 27/1 2004).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 111:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven og skattekontrolloven. (Opsparingsordning for professionelle sportsudøvere).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

(Fremsat 10/12 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

I forbindelse med aftalen om finansloven for 2004 blev regeringspartierne og Dansk Folkeparti enige om, at der skulle oprettes en særlig pensionsordning for sportsudøvere; en pensionsordning, som betyder, at den enkelte sportsudøver, f.eks. en professionel fodboldspiller, kan spare op i gode tider og få pengene udbetalt i mindre gode tider.

Mange unge professionelle sportsudøvere springer uddannelse og erhvervskarriere over for at gennemleve eller nå nogle høje sportslige mål. De helliger sig fuldt og helt den sportslige karriere, og ikke et ondt ord om det at satse alt, men som alle andre ting har også en sportslig karriere en ende. Den sportslige karriere stopper ofte ganske pludseligt og i en tidlig alder.

Med denne opsparingsordning vil den enkelte sportsudøver nemmere kunne planlægge og

gennemføre et karriereskifte fra sporten og over i f.eks. uddannelsessystemet eller til en fremtid som selvstændig erhvervsdrivende. Sportsudøveren bestemmer selv, hvad pengene bruges til, men det forventes, at hovedparten netop vil bruge pengene som springbræt til senere at kunne opnå fast indkomst på anden vis.

Da mange professionelle sportsudøvere går fra høj indtægt til mere normale forhold, vil der være et ganske godt incitament til at benytte den foreslåede model, da den giver mulighed for, at den marginale beskatning udjævnes og falder. Ansvaret for den enkelte sportsudøvers fremtid er dog fortsat den enkeltes eget, og det er derfor også den enkelte, der selv afgør, om der skal gemmes penge til senere brug, og om ordningen skal bruges.

Ordningen følger på de fleste strækninger de nuværende regler for ratepensionsordninger, og der er ligeledes nogle rammer for, hvor store beløb der kan udbetales i alt og årligt. Pengene, der indbetales, skal være erhvervet i egenskab af at være sportsudøver. Hvis den enkelte indbetaler mere, end der kan udbetales, vil det resterende beløb først kunne udbetaltes, når den pågældende bliver 60 år.

Alt i alt er det en ordning, der målrettes nogle mennesker med helt specielle forhold, en særordning til mennesker i en særlig situation.

Som aftalt under finanslovforhandlingerne kan Venstre støtte forslaget.

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne bede Venstres ordfører om at uddybe, hvordan og hvorledes Venstres ordfører mener at den her ordning faktisk skal komme til at virke, sådan som Venstres ordfører tror den vil virke, al den stund det er en ordning, som vil omfatte alle, som udøver sport, både amatører og professionelle. Det vil desuden være sådan, at pengene, der indbetales, kan bruges til alt mellem himmel og jord. De kan også hæves, før man har stoppet sin aktive sportskarriere.

Hvordan tror hr. Peter Christensen at en sådan ordning kan føre til, at man kan få en start på arbejdsmarkedet? Hvad er incitamentet til overhovedet at gøre det her i stedet for bare at sætte pengene i banken?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes sådan set, at det fremgår klart af den foreslåede ordning, at der vil være et incitament til at benytte den, hvis man f.eks. har en stor indtægt i ét år, fordi man har indgået en kontrakt eller fået en god sponsoraftale. Man kan så indbetale pengene for senere at få dem udbetalt fra det fyrretyvende år, hvor man måske er færdig som sportsudøver og dermed kan bruge de penge, man får udbetalt, til at gå i gang med en ny karriere. Det kan enten være en uddannelse, eller det kan være, som jeg var inde på, at starte som selvstændig. Frem for at betale en masse penge i skat det år, hvor man indgår en sådan kontrakt, kan man få fradraget og dermed et skattemæssigt incitament til også at benytte ordningen senere. Derfor mener jeg, det er åbenlyst, at der er et incitament.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Men det eneste incitament, der ligger i ordningen, er jo, at man kan udskyde skatten. Det er det eneste, der ligger i den. Som hr. Peter Christensen også siger, kan man flytte sin skat fra topskatten og til noget, der er mindre. Det er det eneste, der ligger i den.

Men det omfatter alle, uanset om de er professionelle eller amatører, og det kan bruges til alt muligt mellem himmel jord og ikke nødvendigvis til at starte på en uddannelse eller starte en virksomhed. Man kan tage ud at rejse, man kan gøre alt, hvad man vil.

Der er jo ikke tale om nogen form for begunstiggelse i den her ordning, ingen form for målrettet initiativ i forhold til den gruppe. Det eneste, det handler om, er, at man kan udskyde skatten. Mener hr. Peter Christensen virkelig, at det er nødvendigt at komplicere skattesystemet med en sådan ordning, når det er det eneste, man opnår?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nu er jeg ikke enig med den socialdemokratiske ordfører i, at der ikke kan ligge en fordel i at gå fra at betale topskat til f.eks. mellemskat. Det er jeg nu ret sikker på at mange sportsudøvere vil skønne på, hvis det bliver resultatet af, at de gør brug af den her ordning. Hvis det ikke er en begunstiggelse, så ved jeg snart ikke, hvad det er.

Jeg synes, det er værd at tage fat i den del, som hr. Jacob Buksti taler om, som vedrører for-

enklinger eller ikkeforenklinger i skattesystemet. Når hr. Jacob Buksti så samtidig påpeger, at der ikke er sat grænser for, hvilken type sportsudøvere der må benytte den, og hvad de må benytte pengene til, er det netop, fordi vi har skønnet, at det ville være at komplicere skattesystemet i en sådan grad, at det ville være helt umuligt at kunne bruge og styre den her ordning.

Derfor lægger vi op til, at det er al indkomst, der vedrører den sportslige karriere, hvor vi ikke går ind og definerer, hvornår man er professionel. På samme måde ville det også være at komplicere ordningen enormt, hvis det var sådan, at vi skulle til at definere, hvilken slags uddannelse, hvis det kun var uddannelse, pengene måtte bruges til.

Jeg har tiltro til, som jeg var inde på i min ordførertale, at den enkelte sportsudøver vil benytte pengene til netop at skabe grobund for at kunne erhverve fast indkomst på anden vis. Det vil de fleste mennesker jo tænke på, når de pludselig står i en ny situation efter endt sportslig karriere og skal til at have et liv, der består af en anden livsførelse, altså en anden type arbejde. Derfor er jeg tryk ved, at den vil blive benyttet på fornuftig vis.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg er sådan set enig med Venstres ordfører i, at der er en fordel forbundet med det her forslag. Der vil være et incitament til i nogle perioder at udskyde skatten og undgå topbeskatning. Netop derfor synes jeg – jeg synes også, at vi har en historisk baggrund for at gøre det – at når vi giver den slags fordele, har vi en forpligtelse til at være rimelig præcis.

Kan hr. Peter Christensen og jeg ikke være enige om, at målgruppen for det her forslag, dem, vi har i tankerne og faktisk gerne vil give en hjælpende hånd med det her forslag, er folk, som for det første er professionelle idrætsfolk og for det andet har brug for en hjælpende hånd, efter at deres sportskarriere er slut, ikke til hvad som helst, men har brug for en hjælpende hånd til at komme i gang med en uddannelse eller starte en erhvervsvirksomhed? Det er de to hensyn, vi skal prøve at få med i denne begunstige ordning. Er hr. Peter Christensen ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Først er jeg glad for, at vi kan nå til enighed om, at der rent faktisk er en stor fordel, en gevinst, for sportsudøvere i den foreslåede ordning.

Jeg er sådan set også enig i, at intentionen med lovgivningen er de to ting, som SF's ordfører påpeger, men jeg vil tilføje, at derudover er der jo også den intention at have så enkel en lovgivning som overhovedet muligt.

Derfor er den netop skruet sådan her sammen, hvor jeg mener, at vi opnår det, som vi gerne vil, nemlig at man får et springbræt til at kunne komme videre efter endt sportslig karriere, men samtidig har vi ikke lavet en så stram lovgivning, at vi ender op med hele tiden at have tvister om, hvordan den skal forstås. Her er der en fortolkning, der hedder, at det skal være indkomst, der er erhvervet ved sportslig karriere.

Jeg tror stadig væk, at de, der i praksis vil bruge ordningen, netop er de mennesker, vi taler om. Jeg har da svært ved at forestille mig, at en amatørsvømmer, der får 1.000 kr. for at vinde søndag eftermiddag, begynder at indbetale de 1.000 kr. på den her ordning. Derfor tror jeg sådan set nok, at vi rammer netop de mennesker, vi har i tankerne.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er jo fuldstændig korrekt, at det her forslag ikke er stramt og stiller en masse krav. Det er sådan set kendetegnet ved mange af de ting, som hr. Peter Christensens parti gennemfører på skatteområdet. De stiller ikke krav, de bygger ladeporte, som er mulige at udnytte til mange forskellige formål.

Vi har i efteråret beskæftiget os en del med en anden sag – der er selvfølgelig ikke nogen sammenligning i øvrigt – hvor en dansk erhvervsvirksomhed har benyttet en af de ladeporte, som hr. Peter Christensens parti har ladet stå åben. Så det er vel ikke helt uberettiget, at vi prøver at diskutere, når vi laver nogle begunstigende ordninger, hvem det helt præcis er, der skal have gavn af dem, og om vi kan målrette det på en eller anden måde.

Hr. Peter Christensen må vel medgive, at begreber som uddannelse i forvejen er defineret rundt omkring i lovgivningen, og at start af erhvervsvirksomhed i forvejen er defineret, så vi kunne lægge os op ad nogle af de begreber, hvis vi ville målrette det til folk, der er professionelle sportsudøvere, og som skal bruge pengene til at

starte virksomhed eller begynde på en uddannelse.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er ked af, at først den socialdemokratiske ordfører og nu SF's ordfører er så skeptiske over for den foreslåede ordning, så de to partier ikke vil bakke op om de intentioner, der er om at ville gøre noget godt for sportsudøvere, for det gør vi her.

Når der spørges ind til, om vi kan være enige om, at vi skal have en ordning, der netop rammer nogle bestemte formål, så synes jeg faktisk, at den foreslåede model gør det. Vi vil netop lave en ordning for f.eks. den professionelle sportsudøver, og han eller hun vil kunne bruge pengene på f.eks. selvstændig virksomhed eller uddannelse. Vi er sådan set allerede der, hvor SF's ordfører foreslår vi skal være, for det er en ordning, der vil kunne løse den problematik.

Jeg kan ikke lade være med at undre mig lidt. Først lytter jeg til den socialdemokratiske ordfører, der mener, at den her ordning overhovedet ingen betydning har og ikke vil flytte en eneste hegnsplæ for den enkelte sportsudøver. Bagefter skal jeg høre på, at vi her får etableret en ladeport, der vil gøre, at hele skattesystemet udhules. Ingen af delene er rigtige. Det håber jeg klart fremgår af både min ordførertale og mit svar her.

Jacob Buksti (S):

Det sidste er, fordi den netop ikke er målrettet.

Spørgsmålet om etablering af en særlig opsparringsordning for professionelle sportsudøvere, der vil kunne sikre deres mulighed for efter endt sportskarriere at tage uddannelse eller starte egen virksomhed, har været drøftet og vendt og drejet gennem flere år, men det har hver gang vist sig meget vanskeligt at finde en egnet model til sikring af målet, nemlig at sikre, at de efter endt karriere kan få en ordentlig start på arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet har hele tiden udtrykt sin tilslutning til målet, og vi har derfor også udtalt os positivt om det forslag, som Spillerforeningen har fået udarbejdet, og som har været drøftet med en række partier, og som gav sig udslag i beslutningsforslag nr. B 3 fra Dansk Folkeparti.

Vi har imidlertid aldrig lagt skjul på, at vi som udgangspunkt er noget skeptiske ved at anvende en skattebegunstigende pensionsopsparringsmodel til ikkepensionsmæssige formål. Der

findes jo allerede en række eksisterende opsparringsordninger, som måske kunne produktudvikles.

Kl. 10.15

Skatteministeren har da også i sit svar på spørgsmål nr. S 1746 til hr. Morten Homann fremhævet, at en særlig ordning for sportsudøvere vil gøre skattesystemet mere kompliceret og være imod regeringens intentioner om regelforenkling, hvilket dog ikke har forhindret regeringen i f.eks. at gennemføre en særlig skattemæssig udligningsordning for kunstnere.

Vi er imidlertid af den opfattelse, at det snart haster med at få en løsning på de nævnte problemer, så der kan skabes en bedre sikkerhed for unge mennesker, der vælger at gå ind i en professionel sportskarriere, så de ikke bagefter ender som sociale klienter.

Vi var derfor villige til, hvis ikke en anden model kunne findes, at støtte Spillerforeningens model, som dannede baggrund for Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Regeringen kunne derfor konstatere, at der i givet fald ville være et flertal for beslutningsforslaget uden om regeringen, og det er tilsyneladende også derfor, at forslaget nu kom til at indgå i finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

L 111 er en udmøntning af finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti, og det siges at tage udgangspunkt i B 3. Det synes vi nu er lidt svært at se. L 111 er på én gang problematisk og ligegyldigt, og spørgsmålet er, om det overhovedet lever op til målsætningen at sikre sportsfolkene en god start på arbejdsmarkedet.

Forslaget skaber større uklarhed om skattereglerne, hvor alle ellers taler om forenklinger. Desuden undvandes ordningen, så den kommer til at omfatte alle sportsfolk, amatører og professionelle, og al indkomst, der hidrører fra sportsudøvelse, inklusive sponsoring og reklameindtægter. Det er svært at se, hvad det er, der gør ordningen særlig attraktiv, og der kan derfor sættes spørgsmålstegn, som også Danmarks Idræts-Forbund har gjort, ved ordningens mulige udbredelse.

Endelig stilles der heller ikke længere krav om, at de hævdede midler skal bruges til uddannelse eller start af selvstændig virksomhed. De kan bruges til alt andet, det eneste krav er, at de skal hæves, inden man bliver 40 år, og i øvrigt kan det gøres, inden man har afsluttet sin sportslige karriere.

Men vi noterer os, at Spillerforeningen og Team Danmark støtter forslaget, da de trods alt

mener, at det er et skridt i den rigtige retning. Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget i dets nuværende form, men vi vil imidlertid gøre alt for under udvalgsarbejdet at få belyst konsekvenser og uklarheder, ligesom vi vil opfordre Dansk Folkeparti til at arbejde for, at målsætningen for B 3 faktisk opfyldes, idet Dansk Folkeparti jo godt ved, at der er et flertal bag det forslag, man kom med. Det er der nemlig ikke bag det her forslag.

Formanden:

Ordføreren må gerne bliver stående på talerstolen, der er korte bemærkninger fra hr. Mikkel Dencker, hr. Peter Christensen og hr. Leif Mikkelson.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg undrede mig lidt, først over de bemærkninger, hr. Buksti havde til hr. Peter Christensens indlæg, og nu også over hr. Bukstis ordførerindlæg.

Ganske rigtigt bygger L 111, som vi behandler nu, på det beslutningsforslag, B 3, som Dansk Folkeparti fremsatte her i begyndelsen af denne folketingssamling. I begyndelsen af september måned offentliggjorde Dansk Folkeparti, at vi ville fremsætte B 3, og det gav lidt presseomtale den efterfølgende dag. Her har jeg en artikel fra Jyllands-Posten den 9. september 2003, hvor der står:

»Socialdemokratiets skatteordfører, Jacob Buksti, støtter også forslaget.«

Da B 3 er direkte inkorporeret i det her lovforslag, L 111, der faktisk kommer til at fungere på samme måde, så forstår jeg ikke, hvorfor Socialdemokratiet nu har trukket sin støtte tilbage. Det vil jeg gerne høre svar på.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg står noget uforstående over for det spørgsmål. Det må jo være et udtryk for, at Dansk Folkepartis ordfører ikke har hørt, hvad jeg lige har sagt. Jeg har sagt, at Socialdemokratiet støttede B 3, og at grunden til, at vi ikke kan støtte det her forslag umiddelbart, er, at vi har meget, meget, meget, meget svært ved at se, hvor B 3 er henne i det her.

Jeg synes, at Dansk Folkeparti har et enormt stort problem. Der er absolut ikke taget højde for B 3 i det her forslag. Der er ikke tale om nogen målrettet ordning for sportsfolk. Der er ikke tale

om, at det, det drejer sig om, er at investere i uddannelse og i selvstændig virksomhed. Det er i øvrigt kompliceret derved, at sportsfolkene kun kan tegne én kontrakt, selv om der er mulighed for, at de skal flytte rundt fra den ene arbejdsgiver til den anden.

Det her handler alene om at lave en ordning, hvor alle, der dyrker sport, kan udskyde skat, og det var ikke det; B 3 handlede om, i hvert fald ikke hvis B 3, som jeg læser det, var en direkte afskrivning af det forslag, som er udarbejdet af Ernest og Young for Spillerforeningen, som er blevet diskuteret med flere partier her, også med Socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige, at jeg fortsat har den opfattelse, at det nærværende lovforslag ved dets vedtagelse kommer til at fungere på nøjagtig samme måde, som B 3 ville være kommet til at fungere; derfor undrer det mig meget.

På den anden side er jeg heller ikke så overrasket, for jeg havde godt nok en mistanke om her i september, da der pludselig var så stor, positiv tilslutning fra de socialistiske partier, at det sikkert var, fordi sportsfolkene skulle bruges om en form for kølle til at banke regeringen oven i hovedet med. Det er jo så det, man får bekræftet.

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, det er meget, meget interessant, og jeg glæder mig helt til, at Dansk Folkepartis ordfører kommer herop, for så skal jeg fortsætte diskussionen.

Når nogle af os mente, at det var en god idé, at Dansk Folkeparti fik lejlighed til at fremsætte B 3, så var det, fordi vi er vant til, at Dansk Folkeparti løber fra det, som de ellers går ind for. Vi kan jo konstatere med den finanslovaftale, som Dansk Folkeparti indgik vel vidende, at der her i Tinget var et flertal for det forslag, Dansk Folkeparti selv var kommet med, og som bygger på det forslag, der er udarbejdet af Spillerforeningen, at så går Dansk Folkeparti med til en fuldstændig udvanding, en udvanding, som ikke engang Spillerforeningen selv synes er særlig hensigtsmæssig.

Af det høringssvar, der er kommet fra Spillerforeningen, og de kommentarer, der i øvrigt er, tror jeg, hr. Mikkel Dencker vil få meget svært

ved at føre sandhedsbevis for, at L 111 er en direkte udmøntning af B 3.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes fortsat, det er ærgerligt, at Socialdemokratiet overhovedet ikke er lydhør over for at støtte en model, der i den grad vil være en fordel for f.eks. professionelle sportsudøvere.

Men i stedet for at vi står og slår hinanden oven i hovedet, så kunne jeg godt tænke mig at spørge lidt ind til, hvilke sportsfolk det så er, hr. Jacob Buksti og Socialdemokratiet *ikke* vil have skal have gavn af den her ordning. Kan vi få præciseret lidt, hvad er det for sportsgrene, hvad er det for en type sportsudøvere, hvad skal deres indkomstgrundlag være, skal det kun være et hundrede procent professionelle, der må have glæde af den gode ordning, vi har her, eller ryger man ud med badevandet, hvis man har lidt indkomst ved siden af? Vil hr. Jacob Buksti være lidt præcis med, hvilke sportsudøvere der ikke skal have lov at være med?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, det er helt mageløst at høre Venstres ordfører stille det spørgsmål, når vi ser på, hvad lovforslaget hedder i parentes: »Opsparingsordning for professionelle sportsudøvere«, og når man i øvrigt læser kommentarerne til høringsssvarene i lovforslagets bemærkninger, hvoraf det allerede fremgår, at det er falsk varetegnelse, nemlig at man vil komme med et ændringsforslag, som fjerner ordet professionel. Jamen det er da fuldstændig guddommeligt.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi har på intet tidspunkt lagt skjul på, at det, der er gældende, ikke er overskriften, det er indholdet af lovforslaget, netop en bred fortolkning af, at det er al indkomst erhvervet i forbindelse med en sportslig karriere, der kan indgå.

Det opponerer hr. Jacob Buksti imod, og så er mit spørgsmål ganske enkelt: Hvem er det så, der ikke skal have glæde af ordningen? Hvem er det, Socialdemokratiet vil pille ud? Jeg går nemlig ud fra, at formålet med den dialog, vi har her, også er at prøve at se, om vi måske kunne finde hinanden. Men det kræver jo, at den socialdemokratiske ordfører er lidt mere præcis med hensyn til, hvem det er, der ikke må få gavn af den her ordning. Hvis jeg ikke kan få det at vide,

kan vi jo ikke gå i dialog om, hvorvidt der kunne være ting, der kunne ændres i lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det, der har været helt afgørende for Socialdemokratiet, er, at det handler om at sikre, at sportsfolk, som vælger en professionel karriere og derfor i en ung alder giver afkald på at gå ind i uddannelse eller starte selvstændig virksomhed, kan få mulighed for efter endt karriere at starte på et fornuftigt grundlag, så fodboldspillere og andre, hvad vi har set flere eksempler på, ikke ender som bistandsklienter. Det er det, det handler om. Derfor har vi svært ved at se, hvorfor man skal lave en generel ordning for alle og enhver, så man, bare man har noget, der er sportsindtægter, kan få mulighed for at udskyde skat. Det er sådan set det eneste.

Vi har sagt: Vi er åbne over for alle de indvendinger og forklaringer og afklaringer osv., der måtte komme, og jeg har bare tilkendegivet, at i den form, forslaget ligger her, er det for upræcist. Det er et stort hul, og det kan vi ikke støtte.

Men hvis det er sådan, at man under udvalgsarbejdet kan få det afklaret, samtidig med at Dansk Folkeparti måske endda vil gøre sig umage for at sikre, at det, som hr. Mikkel Dencker tror er indeholdt i L 111, faktisk også bliver indeholdt i L 111, så er vores holdning helt åben.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Man må jo undres. Vi plejer i øvrigt at have bred opbakning i Folketinget, når det drejer sig om idræt, foreningsarbejde, sportsudøvere, og hr. Jacob Buksti står jo her og påpeger, at det er et længe næret ønske, som er udtrykt fra en bred kreds. Alligevel bruger hr. Jacob Buksti tiden til at stå og kritisere et forslag frem for at fortælle, hvad Socialdemokratiet vil.

Kl. 10.25

Det er ikke længere siden, end at nogle af os kan huske, selv om vi forsøger at fortrænge det, at Socialdemokratiet sad i regering. Det var et længe næret ønske, det har været fremført utallige gange, hvorfor foretog Socialdemokratiet sig intet? Hvorfor løste man ikke problemet, da man sad i regeringen, hvis man har de gode viljer, man her står og udbreder sig om, i stedet for blot at kritisere det, der nu forsøges som en løsning? Det kan undre, og det synes jeg foreningslivet skal vide.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg tror ikke, at hr. Leif Mikkelsen er opdateret med hensyn til, hvad det her handler om. Grunden til, at det her overhovedet er med og på Folketingets dagsorden nu, er, at der blev konstateret et flertal for det beslutningsforslag, som man altså fik Dansk Folkeparti til at fremsætte.

Regeringspartierne, Venstre, har aldrig nogen sinde udtalt sig positivt om det her, aldrig. Jeg har også tilkendegivet her, at vi har været skeptiske med hensyn til at anvende pensionsbeskatningsloven på det her område. Men jeg har også sagt, det er sagt her også, at hvis man ikke kunne finde andet, så ville vi være villige til at støtte det.

Derfor kan jeg slet ikke forstå, at hr. Leif Mikkelsen står og efterlyser, hvad det er, vi så vil. Jamen vi vil være villige til, hvis det skulle være, at tage Dansk Folkepartis beslutningsforslag nr. B 3 og fremsætte det her og så se, hvordan regeringspartierne i givet fald ville forholde sig til det.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Så savner jeg kun begrundelsen for, hvorfor Socialdemokratiet ikke har løst det problem før, hvis man var villig til det. Det er det, der er mit spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det har jeg jo lige svaret på, og det sagde jeg i mit ordførerindlæg. Det er, fordi vi ikke føler os overbevist om, at det bedste instrument til det her ville være at anvende pensionsopsparingsbegunstigende ordninger til ikkepensionsmæssige forhold, og at man i stedet for burde arbejde på at produktudvikle andre ordninger til uddannelse, opsparing osv., og den proces har ikke været afklaret.

Vi har været i tæt kontakt med Spillerforeningen under hele det her forløb, med andre partier osv., og vi har været tæt inde i drøftelser af det forslag, der kommer fra Spillerforeningen, udarbejdet af Ernest og Young, og som ligger bag Dansk Folkepartis forslag. På baggrund af disse diskussioner og de ting, vi har set, har vi sagt, at det ville vi i givet fald være villige til at drøfte og støtte. Det er situationen. Og det har Venstre og Konservative aldrig nogen sinde udtalt sig positivt om.

Den eneste grund til, at vi står her, er, at Dansk Folkeparti skulle lodsyes ind i en aftale, så man ikke fik gennemført B 3. Det er det, vi anker over. Men vi vil være åbne over for at se på det her, for for os er det afgørende, hvordan vi sikrer målet, nemlig at vi ikke gør folk, som vælger en professionel sportskarriere, til sociale klienter, når de er færdige med karrieren. Det er det, vi ikke mener opnås ved det her forslag.

Men hvis man fra regeringen er i stand til at overbevise om det, vil vi selvfølgelig være åbne over for en ændret stillingtagen.

Formanden:

Så siger vi tak til hr. Jacob Buksti. Og den næste ordfører er hr. Mikkel Dencker.

Mikkel Dencker (DF):

Lovforslaget, som vi behandler her, tager udgangspunkt i Dansk Folkepartis beslutningsforslag nr. B 3, som blev fremsat i begyndelsen af denne folketingssamling. Efterfølgende blev ideen om en opsparingsordning for professionelle sportsfolk en del af forliget om finansloven for i år mellem Dansk Folkeparti og regeringen.

Det oprindelige beslutningsforslag B 3 blev til efter længere tids dialog med de professionelle fodboldspilleres organisation, Spillerforeningen, og Dansk Folkeparti. Den dialog, der var imellem os, gjorde det klart for os, at der var brug for, at der skabes en ordning, som giver incitament for professionelle sportsudøvere til at henlægge en del af deres indkomst med henblik på at tage en uddannelse eller starte egen virksomhed efter ophøret af deres sportskarriere. Problemet for professionelle sportsfolk er ofte, at når deres karriere i 30-35-års-alderen ophører, har de ikke nået at få en uddannelse eller opnået nogen erhvervs erfaring. Dermed står de ofte bagest i køen til job på det almindelige arbejdsmarked.

Behovet for en opsparingsordning bekræftes også af, at i rapporten, der hedder »Kontraktspillere i fodbold og håndbold«, som blev udarbejdet i 2002 på foranledning af bl.a. Team Danmark, DBU og Dansk Håndboldforbund, var en af anbefalingerne netop, at der etableres en særlig opsparingsordning for de professionelle sportsfolk.

I lande, vi i Danmark normalt sammenligner os med, såsom Norge, Finland, Belgien, Holland, Frankrig og England, har man allerede ordninger, som svarer til den, der her foreslås. Når man dertil lægger, at Spillerforeningen helt

tilbage i 1990 forelagde ideen for den daværende skatteminister, og det var jo den person, der er statsminister i dag, så kan man godt undre sig over, at ordningen ikke for længst er etableret. Derfor glæder det os i dag at være med til at behandle et forslag, som kommer med en løsning på problemet. Vi ved tilmed på forhånd, at der er skabt flertal for en vedtagelse.

Kl. 10.30

Da Dansk Folkeparti i september sidste år varslede en fremsættelse af et forslag om sportspension, blev det meget positivt modtaget. Både fodboldlandsholdets træner, Morten Olsen, og Spillerforeningens formand, Mads Øland, udtrykte sig i begejstrede toner, ligesom både Socialdemokratiet og SF lovede at bakke forslaget op. Så vi ser frem til, at forslaget vedtages med meget stor majoritet her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Som vi har været inde på tidligere, er der jo en vis forskel på det beslutningsforslag nr. B 3, som hr. Mikkel Dencker fremsatte først i samlingsen, og som jeg på vegne af SF markerede tilslutning til, og så det lovforslag, der ligger her i dag.

Blandt de områder, hvor der er sket ændringer, kan nævnes, at man begrænser opsparingsordningen til, at man kun kan etablere én opsparingsordning, at man til gengæld kan bruge opsparingsordningen til hvad som helst, ikke bare til uddannelse og start af erhverv, og at det omfatter alle, der udfører idræt, og ikke kun professionelle sportsfolk.

Jeg forudsætter jo, eftersom Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag, hvor de her ting er beskrevet, at man så også har overvejet, hvorfor man vil støtte lige netop det, og der vil jeg gerne spørge hr. Mikkel Dencker: Hvad er det for overvejelser; hvad er det, der har gjort, at man er blevet klogere på de her tre punkter, så man nu synes, at de ting, man foreslog i september måned, ikke længere er gode nok, og at man foreslår det stik modsatte nu her?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

For det første er det ikke min opfattelse, at der foreslås det stik modsatte. Dette lovforslag kommer i praksis til at fungere på nøjagtig samme måde, som B 3 ville være kommet til at fungere, og jeg er fuldt ud overbevist om, at det her er

den bedst mulige udmøntning af B 3 som et lovforslag.

I Dansk Folkeparti, kan jeg sige, er vi rigtig godt tilfredse med det lovforslag, der er kommet frem som L 111, og vi står meget undrende over for, at Socialdemokratiet og SF nu har trukket deres støtte tilbage. Det er skuffende, men det var egentlig også noget, som vi regnede med vil ske.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan berolige hr. Mikkel Dencker med, at SF ikke har trukket sin støtte tilbage fra noget som helst, og hvis det er det, det kommer an på, vil jeg gerne give hr. Mikkel Dencker tilsagn om, at jeg til på tirsdag vil sørge for at genfremsætte Dansk Folkepartis beslutningsforslag nr. B 3, så vi kan få den sag afklaret. Det vil jeg gerne give tilsagn om.

Der, hvor jeg synes forklaringsproblemet ligger, er hos hr. Mikkel Dencker, for hr. Mikkel Dencker mangler at forklare, hvorfor Dansk Folkeparti fremsatte et forslag om, at man skulle lave en opsparring, som kunne bruges til uddannelse og start af virksomhed. Det var Dansk Folkepartis forslag. Nu støtter man et forslag, som ikke har de krav. Man fremsatte et forslag, som rettede sig mod professionelle sportsudøvere, mens man nu støtter et forslag, som retter sig mod – undskyld mig – gud og hver mand, som kan få en indtægt, og som er sportsudøver.

Hr. Mikkel Dencker må jo have nogle forklaringer på, hvorfor man lige pludselig støtter noget, som adskiller sig temmelig væsentligt fra det oprindelige forslag.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil sige, at sådan som jeg kender det danske samfund, og som jeg kender sportsudøvelsen her i landet, er det ikke gud og hver mand, der tjener penge på at dyrke sport. Den langt overvejende majoritet dyrker sport som amatører og har udgifter forbundet med at dyrke sport, og det er kun en meget lille og begrænset elite, der tjener penge på det her, og det er dem, som forslaget er tiltænkt.

Intentionen med B 3 var netop, som hr. Homann også sagde, at sportsfolkene efter endt karriere har en mulighed for at tage en uddannelse eller starte egen virksomhed, og det er også det, man kan med det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er jo ikke helt korrekt. Hr. Mikkel Dencker står her og siger, at det er efter endt karriere. Det fremgår ikke af L 111. Den eneste forudsætning er, at man begynder at hæve af det, inden man er 40 år. Karrieren behøver ikke være endt, det tror jeg hr. Mikkel Dencker må bekræfte.

Jeg vil gerne spørge hr. Mikkel Dencker, hvorfor hr. Mikkel Dencker står og læser en hel masse ting op om professionelle sportsudøvere og kontraktspillere osv., når det er sådan, at det her også omhandler alle andre sportsfolk, altså amatører. Har hr. Mikkel Dencker ikke konstateret, at Spillerforeningen faktisk påpeger i sit høringsvar, at L 111 strider mod B 3, idet Spillerforeningen konstaterer, at der efter forslaget ikke stilles krav om, at sportudøveren påbegynder en uddannelse eller etablerer selvstændig erhvervsvirksomhed, sådan som det var forudsat i beslutningsforslag nr. B 3, fremsat af Dansk Folkeparti?

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Nu kan jeg høre, at jeg er ret uenig med hr. Buksti i, hvordan man definerer amatører. Sådan som jeg forstår ordet amatør, er det en person, som netop ikke tjener noget på sin sportsudøvelse og dermed ikke kan bruge den her ordning.

Så er der alderskriteriet, det med, at man skal være under 40 år, før man kan begynde at få udbetalinger. Men det er jo netop også i den alder, professionelle sportsfolk ophører med deres sportskarriere. Jeg kan ikke nævne navne på nogen professionelle sportsudøvere, der er fyldt 40 år.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes jo, det er fuldstændig fantastisk at høre hr. Mikkel Dencker stå her og sige, at amatører slet ikke vil være omfattet af det her, når man annoncerer, at man vil komme med et ændringsforslag, der fjerner ordet professionel for at sikre, at amatører er med. Og som jeg har forstået det, er der faktisk amatører, der tjener penge, får sponsorpenge, reklameindtægter osv., og at man af forenklingssyn vil sikre, at de også kan komme ind under denne her ordning. Er det helt misforstået eller hvad?

Er det ikke korrekt, at her får vi en opsparingsordning, som ikke er målrettet til noget

som helst, men alene har til hensigt at udskyde skat?

Endelig vil jeg bare tilkendegive, at når SF som annonceret har tænkt sig at ville fremsætte B 3 en gang til, så vil Socialdemokratiet støtte det.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Der står i L 111, at de midler, der kan skydes ind på en pensionsordning efter denne her ordning, som bliver vedtaget, er indkomst, der stammer fra sportsudøvelse. Det er meget få mennesker i dette land, der har indtægter fra sportsudøvelse, og derfor er L 111 meget målrettet.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan blot mere mig lidt over, at hr. Mikkel Dencker ikke kender nogen sportsudøvere, der er over 40 år. Nu nævnte hr. Mikkel Dencker tidligere selv Morten Olsen, det er jo sådan set et lysende eksempel på en mand, der fortsatte sin karriere, til han var 40 år. Men lad det ligge.

Nu står der i det her forslag, at alle i teorien kan benytte det, men i praksis vil det vel være sådan, at det kun er de sportsudøvere, der har råd til at spare op, der kan anvende det her forslag. For selv om de andre i teorien kan det, så kræver det, at de har nogle penge at spare op af. Ellers kan de jo ikke udnytte denne her skattefidus. Det synes jeg lige, vi først og fremmest skal få slået fast, så det vil jeg gerne bede hr. Mikkel Dencker bekræfte.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan sagtens bekræfte, at det kun er sportsfolk, der har nogle penge at spare op af, som kan bruge ordningen. Det er også med vilje. Men fru Rosenkrantz-Theil kan jo sagtens stille et ændringsforslag om, at vi laver sådan en form for statsfinansieret opsparingsordning for sportsfolk, sådan en rigtig socialistisk ordning for alle sportsfolk også for dem, der spiller håndbold eller badminton en gang om ugen. Det kan man jo godt foreslå. Dansk Folkeparti vil så ikke støtte det.

Men det er rigtigt, det er en ordning, der er for folk, der tjener nogle penge på deres sportsudøvelse, og som dermed har noget at lægge til side af. Det er helt rigtigt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Så fik vi vel i et eller andet omfang slået fast, at det, der bekymrer denne her regering og Dansk Folkeparti, er de grupper i samfundet, der har behov for omskoling, som samtidig er relativt begunstiget, og jeg kan faktisk ikke forstå, hvorfor man gik bort fra det oprindelige forslag. Jeg synes, at det oprindelige forslag var bedre end det her.

Men jeg synes, at man ville stå langt bedre, hvis man kom med en generel ordning. Jeg synes sådan set ikke, der er den store forskel på syersken i Jylland, som ikke engang har kunnet forudse, at hun mistede sit job, og så en professionel sportsudøver. Jeg synes, at begge parter har behov for omskoling, begge parter har behov for at få tilskud til uddannelse, har behov for at få tilskud til start af egen virksomhed, hvis det er det, vedkommende gerne vil.

Jeg kan ikke forstå, at man begrænser sig og laver specialordninger. Det lugter langt væk af populisme, og det her er så oven i købet bare en skattefidus, som kommer de bedststillede professionelle eller semiprofessionelle sportsudøvere til gavn. Det synes jeg er en omvendt vej rundt, Dansk Folkeparti laver politik på.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Nu er det ikke syersker, vi diskuterer i dag, det er sportsfolk, og sportsfolk har altså nogle veldefinerede problemer i forbindelse med karrierestop, og det er, at man ikke har nået at få nogen uddannelse og erhvervs erfaring, og at man derfor har svært ved at få sig et arbejde. Det er jo ikke folk, der har en månedsløn på 1 mio. kr., som de virkelige topstjerner inden for fodbold. Det er professionelle fodboldspillere, som tjener en ganske almindelig løn som så mange andre i dette samfund, og det er dem, det er målrettet imod. Det betragter jeg ikke, som at vi laver særordninger for de rigeste, absolut ikke.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Det oprindelige forslag, B 3, som nu har været omtalt flere gange, gav jo mulighed for, at man kunne bruge opsparingen til uddannelse og til selvstændig virksomhed. Det går jeg ud fra hr. Mikkel Dencker er enig i. Sådan var det forslag.

Det var et synspunkt, vi var enige i, for det er selvfølgelig vigtigt, at man får uddannelse.

Men hvad er det egentlig, der gør – og som man også skriver i høringsnotatet – at Dansk Folkeparti nu mener, der højt lønnede sportsfolk, for det vil selvfølgelig først og fremmest være dem, der ligger i topskatteområdet, kan veksle topskat til bundskat eller mellemskat? Hvad er det egentlig, der får Dansk Folkeparti til at lave sådan en omvendt Robin Hood?

Der er jo ikke noget at sige til, at de, der får ordningen, sådan set er glade for den. Hvem ville ikke være glad for at kunne veksle sin topskat til bundskat eller mellemskat? Det er der mange grupper der kunne være glade for, men med det her lovforslag tilbyder man det rent faktisk. Er det virkelig noget, Dansk Folkeparti kan stå inde for?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Det kan jeg svare meget kort på: Ja, det er det. Det er jo vores eget forslag, der udmøntes som et lovforslag her. Som jeg allerede har nævnt over for nogle af de andre spillere, så er det, fordi der er en ikke særlig stor gruppe personer, der kommer til at stå i en ganske særlig situation, og dem prøver vi at lave en ordning for, hvor det tilmed er deres egne penge, de får udbetalt igen på et senere tidspunkt.

Det kan jeg ikke se noget galt i, og det er lidt ærgerligt, at der er så få partier, der i virkeligheden bakker op om det her.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Jamen når hr. Mikkel Dencker siger, at det er Dansk Folkepartis forslag, der udmøntes, så vil jeg godt citere fra hørings svarene fra Spillerforeringen, der konstaterer, at der efter forslaget ikke stilles krav om, at sportsudøveren påbegynder en uddannelse eller etablerer selvstændig erhvervs virksomhed, sådan som det var foresat i beslutningsforslag nr. B 3, fremsat af Dansk Folkeparti.

Det vil altså sige, at ud over sit eget forslag tilbyder man nu, at man for den her gruppe veksler topskat til bundskat eller mellemskat. Det er altså det, Dansk Folkeparti kan stå inde for og mener er en god ordning, og det viser jo sådan set, hvad Dansk Folkepartis politiske holdning reelt er.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Nu kan man altså anvende penge til mange fornuftige ting, og det behøver ikke nødvendigvis at være, at man starter egen virksomhed eller tager en uddannelse.

Når man står over for et karriereskift, hvor man går ned i løn, så kunne en sum penge, man får udbetalt, jo f.eks. også bruges til at nedbringe ens gæld, sådan at man ville have lettere ved at opretholde sin levestandard med en lavere løn. Det kunne den også bruges til.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg har et par spørgsmål til hr. Mikkel Dencker, fordi hr. Mikkel Dencker svarede hr. Buksti, at man havde forskellige opfattelser af amatørbegrebet, og det interesserer mig lidt i denne her sag. Hvad med badmintonspillere f.eks.? Selvom man ikke har badminton som hovederhverv, har man selvfølgelig nogle indtægter ved det, fordi man også vinder noget en gang imellem, men man har et andet hovederhverv. Er de amatører, er de omfattet af denne her ordning? Det er jo meget interessant at få defineret. Eller skakspillere, eller hvem det nu engang kan være?

Jeg ved ikke, om det er gået op for ordføreren, hvad det egentlig er, vi opponerer imod. Vi er ikke imod, at de her fodboldspillere, som er ude på fuld tid, og som ikke har nogen uddannelse, har denne mulighed, når de har afsluttet deres fodboldkarriere eller noget andet. Det, vi er nervøse for, er, at man åbner op for, at man generelt kan bruge de her ordninger og ikke mindst misbruge de her ordninger. Kan ordføreren ikke forstå vores bekymring?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige, at jeg ikke forstår bekymringen, men jeg tager hatten af for, at man bekymrer sig om ting, det vidner om en omsorg for samfundet, og det er jo positivt nok, at Socialdemokratiet har det. Jeg mener bare ikke, der er grund til bekymring i det her tilfælde.

Kl. 10.45

Det er helt rigtigt, som hr. Sass Larsen siger, at hvis der er en person, der spiller badminton, men også har andre indtægter ved siden af, kan han indskyde sine indtægter fra badmintonspillet i denne ordning. Det er helt rigtigt.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Hvad har det så med den oprindelige begrundelse at gøre: at det her skulle hjælpe folk, som har haft sport som hovederhverv, og som ikke har haft mulighed for at tage uddannelse eller have en erhvervsmæssig karriere?

Hvad i alverden skal det gøre godt for, at vedkommende lige pludselig får mulighed for, fordi vedkommende har et andet hovederhverv, men så også spiller badminton ved siden af, at bruge det her? Begrundelsen falder jo væk. Der er jo ikke noget i det længere.

Man kan så godt stå og polemisere og være lidt morsom på bekostning heraf og sige, at man drager omsorg, eller hvad man nu gør, og alt mulig andet – skægt-skægt og morsomt-morsomt. Jeg konstaterer bare, at Dansk Folkeparti sammen med regeringen er med til på samtlige skatteområder at åbne op for fusk, fup og huller, så det klodser derudad.

Så er det ikke beroligende, at Dansk Folkepartis ordfører stiller sig op og fortolker, at jeg mener et eller andet, for det er faktisk sådan, at alle mulige mennesker kan misbruge de her ting. Det synes jeg ordføreren skulle tage alvorligt.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Nu var det ikke for at lave skæg, at jeg sagde, at jeg anerkendte hr. Sass Larsens bekymring. Det var en ganske seriøs udtalelse.

Jeg kan ikke se, at der åbnes for nogen huller. Vedrørende den før omtalte fiktive badmintonspiller er det jo ganske små beløb, man som amatør har mulighed for at vinde. Jeg kan ikke se, at det kan være et hul, hvis man indskyder en ganske lille sum penge i denne ordning. Det kan godt være, at det ikke præcis er den her fiktive badmintonspiller, ordningen er målrettet imod, men jeg kan heller ikke få ondt af, at der er nogle ganske få beløb, der ryger ind i ordningen på den måde.

Den er tiltænkt de professionelle, og det er også dem, som jeg er helt sikker på vil benytte ordningen, og ikke nogen andre.

Helge Adam Møller (KF):

Da den konservative ordfører, fru Charlotte Dyrmosé, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Vi i Det Konservative Folkeparti ser gerne, at Danmark i mange sammenhænge har en plads

på verdenskortet. Godt nok er Danmark ikke verdens største land, men det betyder ikke, at vi ikke kan være konkurrencedygtige med udlandet. Det ser vi jo i øjeblikket vores håndboldherre lever et godt bevis på, når det nu for en gangs skyld ikke er damernes tur på det område.

Det er som sagt godt, at vi kan være konkurrencedygtige med andre nationer, også tit med nogle, der er langt større, for når Danmark er konkurrencedygtig inden for mange genrer, og når Danmark i det hele taget kommer på læberne i internationale sammenhænge, smitter det også af på vores eksport og dermed vores samfundsøkonomi.

Derfor er det vigtigt at give unge danske talenter mulighed for at udvikle sig til at blive blandt de dygtigste i verden, uanset om det gælder inden for forskning, film, erhvervsliv eller i sportens verden.

Derfor bakker De Konservative op om dette forslag, som vil give danske sportstalenter eller stjerner en bedre mulighed for både at have et aktivt sportsliv, hvor de kan udvikle sig og være med til at sætte Danmark på verdenskortet, og hvor de samtidig kan spare op til at få et aktivt arbejdsliv efter deres endte sportskarriere.

Med ordningen får sportsudøvere bedre mulighed for at spare op til et uddannelsesforløb eller til f.eks. at starte egen virksomhed efter endt sportskarriere. Dette giver dem en chance for at have to aktive karrierer, først som idrætsmand eller idrætskvinde og så i et, kunne man sige, lidt mere almindeligt job, frem for at stå i en forholdsvis ung alder og være færdig på arbejdsmarkedet.

I den konservative folketingsgruppe ser vi ikke bare dette forslag som en fordel for den enkelte sportsudøver, som får en bedre chance for at have et aktivt liv helt frem til pensionsalderen, men også som en mulighed for at give disse sportsudøvere mere stabilitet til at markedsføre Danmark i deres idrætskarriere.

Dette lille, men vigtige forslag kan gennemføres for et meget beskedent beløb, og vi er glade for på denne måde at hjælpe til at sætte Danmark på verdenskortet og hjælpe til, at disse mennesker efter endt karriere kan specialisere sig eller starte egen virksomhed frem for at gå på tidlig pension. Begge dele er til fordel for både den enkelte sportsudøver og for samfundet som helhed.

Morten Homann (SF):

Det har været en vigtig ting for SF at få etableret en opsparingsordning for sportsfolk, ikke for folk, som tjener millioner, men for folk, som har tjent en ganske almindelig indkomst på at være superligafodboldspiller, håndboldspiller eller lignende, hvor de, når kroppen ikke kan mere, har mulighed for at kunne starte på en frisk ved at starte egen virksomhed eller få taget den uddannelse, som de ikke fik, fordi de fik startet for tidligt på den professionelle sport. Derfor var det med stor glæde, at vi så, at Dansk Folkeparti i det tidlige efterår fremsatte det, der kom til at hedde beslutningsforslag nr. B 3. Det var det forslag, som Spillerforeningen havde udarbejdet til noget, der i SF's øjne var en meget afbalanceret og fornuftig løsning på problemet med den her opsparingsordning.

Derfor meldte vi både forinden, og da Dansk Folkeparti havde fremsat forslaget, at vi uden videre var klar til at støtte det, som det lå. Det synes vi var til at gå i gang med. Der var også et flertal i Folketinget, som markerede det samme synspunkt, så hvis man ville have gennemført sin politik, var det sådan set bare at vente på første- og andenbehandlingen, og så var B 3 blevet gennemført.

Jeg skal ikke kunne udtale mig om, hvad der er sket i Dansk Folkepartis gruppeværelse eller i kontorerne i Finansministeriet under finanslovforhandlingerne. Man havde et flertal for sit forslag, og alligevel valgte man at indgå et forlig med regeringen om noget, som faktisk er noget ganske andet end det forslag, Dansk Folkeparti oprindeligt havde fremsat.

Jeg synes, man skal gøre sig klart, at Dansk Folkeparti havde fremsat en løsning, der var fundet frem til gennem en dialog. Det var en afbalanceret løsning, som var den, sportsfolkene selv foretrak. Den havde Dansk Folkeparti fremsat forslag om, og de havde et flertal i Folketinget.

Det, man så gjorde, var, at man så bort fra det flertal og sammen med regeringen lavede en anden løsning, hvor vi ikke behøver at læse i hørings svarene ret længe, før det går op for os, at det ikke er en løsning, som er så ideel til at løse problemerne, og det er ikke en løsning, som sportsfolkene selv synes er at foretrække.

Dansk Folkeparti havde det bedste, men smed det væk og accepterede noget, som måske ikke engang er det næstbedste. Hr. Mikkel Denciker nåede ikke at få det forklaret under sit ordførerindlæg, men jeg synes sådan set, at hr. Mikkel

Dencker vil gøre både sig selv og Dansk Folkeparti og de mange sportsfolk en tjeneste ved i det mindste over for offentligheden at forklare, hvad det var, der gjorde, at Dansk Folkeparti ville smide den mulighed, der var for at lave en fornuftig og afbalanceret løsning, væk.

Der er nogle væsentlige forringelser i det foreliggende forslag i forhold til Dansk Folkepartis forslag, som vi i SF gerne vil have set nærmere på under udvalgsarbejdet.

Det drejer sig for det første om det forhold, at man ikke længere målretter ordningen til formålet, nemlig at pengene skal bruges på uddannelse eller start af virksomhed; det drejer sig om, at det ikke længere alene omfatter de professionelle sportsfolk, som ordningen oprindeligt var målrettet mod i Spillerforeningens forslag, men omfatter alle sportsfolk og alle former for indtægter.

Endelig er det også problematisk, som påpeget i flere af høringssvarene, at man binder det til, at der udelukkende kan være en aftale i løbet af de pågældende idrætsfolk karriere. Jeg forstår derfor godt, at spillerne synes, at det her er en dårligere løsning, man er nået frem til.

Jeg vil sige, at i SF er vi meget kedede af, at det ikke lykkedes at få den bedste løsning gennemført. Det er noget, der betyder meget for os. Derfor vil vi gå meget aktivt ind i udvalgsarbejdet for at få de her ting belyst, inden vi kan afgøre, om vi vil støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Nu ved jeg ikke, hvor hr. Morten Homann har den oplysning fra, at spillerne skulle være utilfredse med det resultat, der er kommet her. Jeg var inde på Spillerforeningens hjemmeside i går eftermiddags, og der var en pressemeddelelse, som var et par måneder gammel, hvor man udtrykte stor tilfredshed med det resultat, der var kommet i forbindelse med finanslovaftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen.

Så må jeg også sige noget andet til hr. Homann for at korrigere denne. Der var ikke et flertal i Folketinget, før finanslovaftalen blev indgået. Der var det kun SF og Socialdemokratiet, der havde meldt positivt ud, og mig bekendt giver det ikke sammen med Dansk Folkepartis mandater 90 mandater. Derfor mener jeg, at Dansk Folkeparti absolut har vist rettidig omhu ved at indgå den aftale med regeringen, sådan at der er sikret et flertal for denne her ordning.

Så har jeg stadig væk ikke hørt fra hr. Homann, hvorfor den her ordning er så meget dårligere for spillerne end den, der er i B 3.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg mener nu, at jeg i samtlige mine korte bemærkninger, både til hr. Mikkel Dencker og til andre ordførere, og i mit ordførerindlæg har gjort rede for de tre forhold, som jeg synes er problematiske, nemlig forslaget målgruppe, forslaget anvendelsesmuligheder og så problemet med, hvor mange ordninger man kan lave.

Jeg kan sige til hr. Mikkel Dencker, at det kan være en fordel i sådan en proces, både når man selv fremsætter et beslutningsforslag, og når man forbereder et lovforslag, at lave en lille smule research. Hvis hr. Mikkel Dencker havde gjort det, ville han have fundet ud af, at det ikke alene var Socialdemokratiet og SF, som støttede Dansk Folkepartis oprindelige forslag, men også Det Radikale Venstre, og med Det Radikale Venstre ville der være et flertal i Folketinget, som ville være indstillet på at gennemføre den løsning, som for SF at se er den bedste.

Jeg har meget svært ved at forstå andet, end at den også må være den bedste for Dansk Folkeparti. En telefonopringning til den radikale skatteordfører ville altså have kunnet afsløre, at der var et flertal for Dansk Folkepartis forslag.

Jeg kan også afsløre for hr. Mikkel Dencker, at selv om Spillerforeningen selvfølgelig vil betragte det her som bedre end ingenting, og man skal også se deres pressemeddelelse i det lys, så har hr. Mikkel Dencker som medlem af Skatteudvalget fået tilsendt det, man kalder hørings svar på forslaget, hvor Spillerforeningen har udtrykt bekymring over flere af de samme elementer, som jeg peger på her.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil bare spørge SF's ordfører, når nu det bliver sagt, at Spillerforeningen nærmest skulle have udtrykt tilslutning til det her forslag, om det ikke er rigtigt, at Spillerforeningen bl.a. har udtrykt, at det er problematisk, at der kun kan etableres en pensionsordning; at det er problematisk, at man i L 111 angiver pensionsbeskatningslovens § 17, som skal omfatte de her pensionsordninger, for dermed åbnes der mulighed for, at arbejdsgiveren under visse betingelser kan kræve pengene fra pensionsordningen udbetalt til sig selv og altså ikke til spilleren, hvis

sportsmanden afbryder ansættelsesforholdet, før han er fyldt 30 år; at det er problematisk i forhold til det, vi her har med at gøre, at penge skal udbetales i lige portioner pr. år; endelig er det problematisk, at det ikke er, som hr. Morten Homann sagde, målrettet noget som helst.

Kan alt det tages som udtryk for tilslutning til ordningen?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg synes, det er svært at tage det som en ubetinget tilslutning til forslaget. Jeg har selvfølgelig stor forståelse for, at Spillerforeningen givetvis vil betragte det her som bedre end ingenting. Men det fremgår meget tydeligt af høringssvarene og også af de punkter, som hr. Jacob Buksti rider op, at man klart foretrak den løsning, som lå i Dansk Folkepartis forslag, og som jo havde et flertal i Folketinget bag sig, fordi det løste en række af problemerne.

Dansk Folkeparti har åbenbart valgt at kaste et flertal i Folketinget bort for sammen med regeringen at lave en dårligere løsning for sportsfolkene. Forstå det, hvem der kan. Jeg synes, hr. Mikkel Dencker og Dansk Folkeparti har et voldsomt forklaringsproblem.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Som udgangspunkt synes Enhedslisten hverken, at B 3 eller det foreliggende forslag er en god idé. Ikke desto mindre skal jeg sige, at vi synes, at det, der lå i vinter, var bedre end det, der ligger her.

Det siger jo lidt om denne regering. Fup, fiduser og skattehuller var det, der karakteriserede hr. Anders Fogh Rasmussen, da han i sin tid var skatteminister. Fup, fiduser og skattehuller er sådan set også det, der karakteriserer regeringen nu. Derfor kan det sådan set ikke undre, at man er gået fra en relativt god ordning, som Spillerforeningen kunne bakke op om, til en ordning, der åbner en ladeport for misbrug. Det undrer mig sådan set ikke.

Det kan så undre, at Dansk Folkeparti er gået fra at have et flertal herinde i Folketinget for sit forslag, til at have bøjet nakken og være gået med til en dårligere løsning sammen med regeringen. Det er mig komplet ubegribeligt, og jeg synes ikke, at Dansk Folkeparti har redegjort herfor.

Kl. 11.00

Når det er sagt, så skal jeg sige, at vi principielt ikke kan gå ind for den her type forslag. Vi

mener, at der er behov for, at der generelt bliver lavet en ordning i samfundet, sådan at når de personer, der bliver presset uden for arbejdsmarkedet, mister deres arbejde i en tidlig alder eller har behov for skiftende erhverv i en tidlig alder, har disse faggrupper lige så stort behov for en ordning med efteruddannelse, videreuddannelse, omskoling, som der er for denne her gruppe.

For sportsfolkene gør det sig jo gældende, at de er klar over, at de på et tidspunkt må indstille deres karrierer. Det gør sig ikke gældende for syerskerne i Jylland, det gør sig ikke gældende for Kansamedarbejderne på Fyn. Tværtimod har de fleste af dem vel haft en forventning om, at de kunne fortsætte deres arbejde, til de gik på pension.

Så vi mener altså, at man skal lave generelle ordninger i stedet for alle de her særregler, som gør skattelovene mere komplicerede, end de er i forvejen. Vi mener altså, at det er et spørgsmål om bedre ret til voksen- og efteruddannelse og til voksenlærlinge og den slags. Det er langt bedre end en ordning, som alene omfatter 1.000 mennesker.

Det her forslag viser jo ikke kun noget om regeringens og Dansk Folkepartis skattepolitik. Det viser jo sådan set også lidt om, hvad det er, der optager regeringen og Dansk Folkeparti. Det optager regeringen og Dansk Folkeparti langt mere at lave særordninger for små grupper af mennesker, som alt andet lige er relativt begunstigede, end det optager regeringen at sørge for, at der kommer ordentlige ordninger for vores arbejdsløse i vores samfund.

Det synes jeg er et kæmpe problem, og jeg skal sige, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget.

Jann Sjursen (KD):

Jeg kan sådan set gøre det meget kort på Kristendemokraternes vegne, for jeg kan fuldt ud tilslutte mig det, den forrige ordfører fra Enhedslisten just har sagt.

Vi er fra Kristendemokraternes side imod, at der skal laves særlige ordninger, i den her forbindelse for sportsudøvere. Det kan vi principielt ikke se nogen grund til overhovedet. Dertil kommer selvfølgelig, at man kan have de mere lovtekniske spørgsmål, som også har præget førstebehandlingen her, om, hvorvidt målgruppen er veldefineret nok. Det er den nok ikke.

Men summa summarum er Kristendemokraterne ikke tilhængere af at give sportsudøvere,

professionelle eller ej, nogle særlige begunstige-
de ordninger, som dette forslag og i øvrigt også
det beslutningsforslag, som tidligere har været
fremsat fra Dansk Folkepartis side, lægger op til.

Så vi er imod og vil stemme imod, når det
kommer til tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning):

Peter Christensen (V):

Det er jo ærlig snak fra Kristendemokraterne, at
man ikke vil bruge skattesystemet til at løse det
problem, mange professionelle sportsudøvere
har.

Mit spørgsmål lyder: Vil Kristendemokraterne
løse det på den anden vis, eller ser man slet ikke
et problem?

(Kort bemærkning):

Jann Sjørnsen (KD):

Heri er jeg sådan set også enig i det, ordføreren
fra Enhedslisten sagde tidligere. Hvis man ende-
lig skulle se på at løse nogle problemer på det
område, så skulle man lave nogle generelle ord-
ninger, som ikke kun gjaldt sportsudøvere. Så
skulle der være mulighed for at forbedre efter-
uddannelse og mulighed for bedre iværksætter-
i og måske også bruge ratepensionsordninger for
andre end lige præcis denne her specielle grup-
pe.

Så vi har ikke andre forslag for at klare det,
som nogle opfatter som nogle helt særlige pro-
blemer for denne her gruppe af sportsudøvere,
fordi vi ikke finder, at sportsudøvere har specielt
mange flere problemer end andre erhvervsgrup-
per måtte have, hvad enten de så bliver ramt af
ledighed eller andet.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne takke repræsentanter for et flertal
af Folketingets partier for tilslutning til det for-
slag, som vi her har på dagsordenen.

Jeg har noteret mig, at der er nogle ordførere,
som har udtrykt stor skepsis og også kritik af
det forslag. En af dem er f.eks. den socialdemo-
kratiske ordfører, men jeg har også, for nu at
gyde lidt olie på vandene, noteret mig, at den
socialdemokratiske ordfører, ikke i sit indlæg,
men i sin besvarelse, sluttede med at sige noget i
retning af: »Vi vil være åbne over for en ændret
stillingtagen, hvis...«, og så kom der en række
forudsætninger.

Det tager jeg som udtryk for, at der altså til-
trods for de knubbede ord alligevel er en vis for-

ståelse for, at vi bør finde en fornuftig løsning på
det her.

Jeg har allerede tilkendegivet, at vi overvejer
et par ændringsforslag, dels i spørgsmålet om
professionalisme, dels også i spørgsmålet om at
finde en fornuftig ordning på, om man kan flytte
fra én arbejdsgiver til en anden i stedet for at
lave mange nye ordninger. Det er en rent admi-
nistrativ forenklingsbestræbelse, vi her overve-
jer.

Kl. 11.05

Men jeg synes, vi har haft en debat her, hvor
fronterne har været trukket op. Jeg vil godt ap-
pellere til, om ikke for andet så for sportens
skyld, at vi forsøger igennem et fornuftigt ud-
valgsarbejde at finde en løsning, som kan nå en
bred tilslutning.

Formanden:

Skatteministeren må gerne blive på talerstolen.
Der er korte bemærkninger fra hr. Jacob Buksti
og hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning):

Jacob Buksti (S):

Jeg vil da gerne sige, at jeg er meget glad for, at
skatteministeren har opfattet det sådan, at det,
vi anker mod, er den form, det foreliggende for-
slag ligger i. Det er ikke mod sigtet, og derfor
har vi tilkendegivet, at det, vi ikke kan støtte, er,
som det foreligger nu, men det er jo ikke det
samme, som at vi ikke kan få det afklaret under
udvalgsarbejdet. Det afgørende for os har netop
været at sikre målet, at sportsfolkene, som går
ind i det her, kan få støtte til en start på uddan-
nelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed. Så
det er jeg glad for.

Men jeg vil gerne bede skatteministeren be-
kræfte det forhold, at i L 111 er de her opspa-
ringsordninger, konti osv. omfattet af pensions-
beskatningslovens § 17, som indebærer, at hvis
det er sådan, at forholdet afbrydes, inden man er
fyldt 30 eller inden 5 år fra ordningens igangsæt-
telse, så vil hele det indbetalte beløb kunne ud-
betales til arbejdsgiveren i stedet for til spilleren.

Jeg vil gerne høre, om det er korrekt opfattet.
For en af de personer, som har været nævnt i
pressen, nemlig AGF-fodboldspilleren Lennart
Bak, har, så vidt jeg ved, aldrig nogen sinde kun-
net få noget som helst ud af det her. For mig be-
kendt var han ikke fyldt 30, dengang han blev
fodboldinvalid.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil ikke her fra talerstolen i dag give en krystalklar, juridisk holdbar besvarelse på det konkrete spørgsmål. Det vil jeg meget gerne have lejlighed til at vurdere grundigere under udvalgsarbejdet. Der er jura i det her, og der er også spørgsmål om, hvordan en ordning skal kunne bygges op for at kunne fungere som andre pensionsordninger. Der er mange aspekter i det spørgsmål, som hr. Buksti stiller, og det vender jeg gerne tilbage til.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen så vil jeg da gerne bede skatteministeren, når skatteministeren får tid til det, læse på side 10 i lovforslag nr. L 111 under § 17, hvor der under punkt 2 står, at værdien af forsikringen eller det indestående beløb på kontoen m.v. helt eller delvis skal tilfalde arbejdsgiveren selv i tilfælde af, at arbejdsforholdet af andre grunde end arbejdstagerens død eller erhvervsudygtighed ophører før det fyldte 30. år eller før udløbet af en periode på indtil 5 år efter forsikringens eller kontoens oprettelse.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Det er uomtvisteligt. Det er fuldstændig korrekt citeret. Og vi vender tilbage til det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu har jeg spurgt både Venstres ordfører og Dansk Folkepartis ordfører. Nu vil jeg så spørge ministeren, som jo i sidste ende har siddet for bordenden og sat sit navn under lovforslaget: Hvilke beavæggrunde ligger der bag, at man er gået væk fra essensen i det oprindelige forslag fra Dansk Folkeparti, hvor man havde en snæver afgrænsning af formålet, nemlig uddannelse og start af erhvervsvirksomhed, til den nuværende brede afgrænsning, hvor man sådan set kan bruge pengene til hvad som helst, og tilsvarende med den oprindelige målgruppe, som alle var professionelle sportsudøvere, til den nuværende, som er alle sportsfolk og med alle indtægter, de får i den forbindelse?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne for det første sige, at både SF's ordfører og Socialdemokratiets ordfører jo har en

helt anden indgangsvinkel til, hvordan man skal administrere. Altså udgangspunktet for SF er, at man skal have nogle snævre afgrænsede regler; man skal sikre sig, at det styres fra det offentlige efter klare regler.

Mit udgangspunkt er et andet. Jeg tror på, at det enkelte menneske er bedst til selv at træffe afgørelse om, hvilke form for uddannelse det skal være, og hvordan den skal tilrettelægges, når vedkommende nu efter en periode som aktiv sportsudøver går over til at være almindelig erhvervsdrivende eller lønmodtager. Det er vedkommendes valg, og der synes jeg ikke, at vi skal sætte for skræppe rammer. Det ville i øvrigt også være meget bureaukratisk og svært at definere.

Kl. 11.10

Tilsvarende er det også med sportsudøvere. Altså hvorfor skal vi give os ind i en definitionsdiskussion? Vi oplevede den før her fra talerstolen. Hvornår er det det ene, og hvornår er det det andet? Det har vi simpelt hen fundet er for bureaukratisk, og derfor lægger vi op til det, som vi gør her.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil meget gerne medgive skatteministeren, at der er nogle holdningsmæssige forskelle mellem ministeren på den ene side og bl.a. SF på den anden side. Vi er gået til den her diskussion med et ønske om at hjælpe sportsfolk, som vil starte en ny karriere med enten uddannelse eller erhverv efter sportskarrieren.

Skatteministerens forslag lægger jo sådan set op til bare at lave huller i skattesystemet. Og skatteministeren har fuldstændig ret i, at det ikke bare er et tilfælde, det er et generelt billede af forskellen på oppositionens og regeringens skattepolitik. Er det generelt at lave huller, som kan udnyttes af folk, eller er det et spørgsmål om at finde et godt formål for folk, som man rent faktisk ønsker at hjælpe, og så lave et målrettet redskab til det? Det er ikke det, det her forslag går ud på.

Det er rigtig, at man fint vil kunne tage uddannelse og starte erhvervsvirksomhed efter det her forslag. Det er ikke det, vi taler om. Det, vi taler om, er, og det vil jeg godt bede skatteministeren om at bekræfte, at de penge, man sparer op efter den her ordning, vil kunne bruges til hvad som helst ellers i denne verden og ikke kun uddannelse og erhvervsarbejde, som var

det, som jeg troede vi var enige om at vi skulle fremme.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jamen der har vi det jo! Der har vi det jo igen! SF ønsker at styre det enkelte menneske ind i nogle fastlåste båse og rammer for at kunne støtte en omstilling fra en aktiv sportsudøvelse til et civil liv, hvis man kan bruge det udtryk. Og det er det, der er forskellen.

Vi har tiltro til, at det enkelte menneske er bedst til selv at vurdere, hvad vedkommende har behov for. Det kan være uddannelse i ordets snævraste betydning, men det kan også være uddannelse i ordets brede betydning. Det kan være mange forskellige ting, som giver en ekstra kvalifikation for resten af livet.

Så jeg synes, at vi her faktisk har en meget fin anskuelliggørelse af, hvad det er, der kendetegner forskellen på et socialistisk styre, som i detaljer ønsker at styre det enkelte menneske, og så det, vi lægger op til her.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det er altid meget underholdende, når skatteministeren begynder at komme ud omkring ideologi og socialisme og sådan noget.

Men hvis vi nu skal prøve at være lidt konkrete: Hvis vi nu har en håndboldspiller, som har som hovederhverv at være skolelærer, så har vedkommende måske ved siden af også en kontrakt og tjener, lad os sige, 150.000 kr. om året ved at spille håndbold. Vedkommende skal jo, når vedkommende holder op med at spille håndbold, måske ikke ligefrem skifte karriere eller starte ny virksomhed. I givet fald kan han eller hun vel spare op til ny virksomhed ligesom andre på alle mulige andre områder. Hvorfor i alverden skal vi omfatte de personer? Var det ikke dem, som havde det som hovederhverv, vi skulle have fat på her?

Det kan ministeren så kalde detailregulering og alt muligt andet, og han har tiltro og laver store armbevægelser. Men det er jo sådan, at når man laver det upræcist, når man ikke er skarp nok i definitionen, så åbner man for fup og misbrug og plattenslageri.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jamen det er jo også en definition af misbrug. Hvad er misbrug? Jeg forstår, at det enkelte

menneske i eksemplet her i forvejen har en uddannelse, han er uddannet som lærer. Er det så misbrug, hvis den pågældende siger: Jeg har brug for at lære noget mere sprog, jeg har brug for noget efteruddannelse, jeg har brug for f.eks. at tage et udlandsophold, eller hvad ved jeg?

Skal jeg i alle detaljer definere, hvad det er, det menneske har brug for, definere, hvad det er for en type af uddannelse, hvis det er det, han ønsker, eller hvis han ønsker noget helt andet for at sikre sin nye tilværelse?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Næ, det kan skatteministeren måske have ret i, men hvorfor skal det lige præcis kun gælde folk, der udøver sport? Hvorfor så ikke syerskerne eller skraldemændene eller alle mulige andre? Det er jo fuldstændig ulogisk. Det her forslag går, så vidt jeg ved, ud på, at man skal give måltrettet støtte og muligheder til folk, som udøver sport. Så begrænser man det jo til lige præcis den her målgruppe i forhold til dem, som ikke har det som et hovederhverv.

Vi er jo med på, at det, hvis det drejer sig om folk, som har det som hovederhverv, måske er svært at omstille sig til – nu er det jo ikke alle, der bliver topspillere i Milan og alt muligt andet – at man lige pludselig skal have gang i en ny karriere, uddannelse, ny virksomhed, alle de mange ting. Det kan vi sagtens forstå. Men det er jo derfor, vi har opponeret imod, at man åbner målgruppen så meget i forhold til det her. Kan ministeren ikke forstå det?

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg kan godt forstå, at Socialdemokratiet også i denne sag gerne vil styre og styre og styre. Det er det, der er forskellen.

Jeg vil bare sige, at hvis Socialdemokratiet ikke ønsker at være med til at støtte denne hjælp til aktive sportsudøvere, så er det da også i orden. Men vi vil bare advare imod at komme ind i et bureaukratisk system, hvor man skal definere i alle små detaljer, hvad professionalisme er, og hvad det er for en form for efteruddannelse eller omskoling eller aktivitet i det hele taget, pengene må bruges til.

Jeg glæder mig over, at det her forslag har fået tilslutning fra en række organisationer. Der var før tale om reaktionen fra Spillerforeningen, jeg tror, det var hr. Buksti, der læste op. Jo, der

kan da være kortere eller længere bemærkninger. Men læg vel mærke til, hvad der står i Spillerforeningens besvarelse. Der står: Indledningsvis skal Spillerforeningen udtrykke sin store glæde over, at der nu er kommet ... osv.

Altså at sige, at Spillerforeningen er imod, synes jeg nok er lidt dristigt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det kan jo altså ikke nytte, at skatteministeren står der oppe på talerstolen og flagrer og fortæller, hvad Socialdemokratiet vil. Jeg synes, skatteministeren skulle forholde sig til, hvad lovforslaget går ud på.

Der er jo ikke noget at sige til, at Spillerforeningen er glad. Hvem ville ikke være glad for at få en mulighed for at veksle topskat til bundskat?

Det har jo ikke noget med frit valg at gøre, at man kan vælge uddannelse, og at man vil sætte ting i rammer, fordi man er socialdemokrat. Vi har sagt, at det er vigtigt, at man kan uddanne sig, eller at man kan starte erhvervsvirksomhed, men vi har ikke sagt, at det var rigtigt, at man kunne veksle topskat til bundskat, og det er det, som Spillerforeningen er glad for, ud over at den siger helt præcist, at nu kan man bruge de opsparede midler til hvad som helst.

Der er jo mange andre, der kunne være glade for sådan en ordning. Hvad med fiskerne ude på Vestkysten, der måske kun arbejder en tid? De kunne også være glade for det. Jeg kender masser af grupper. Men her vælger man altså lige nogle få sportsudøvere og siger, at de skal have den mulighed. Det fortæller meget om, hvad skatteministeren står for.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Det var dog et interessant indlæg, vi her fik. Betyder det, at Socialdemokratiet er modstander af, at man støtter ved at lave den ordning, som der her lægges op til, altså at man giver mulighed for, at man i den tid, hvor man tjener meget som sportsudøver, kan spare op og bruge pengene på et senere tidspunkt? Er det det, Socialdemokratiet er imod? Det synes jeg da er interessant.

Jeg synes da, det er vigtigt at understrege, at vi altså her har fundet en ordning, som har tilslutning, og som i princippet støttes af en række organisationer. Deres motiver for at gøre det?

Det kan der være mange forskellige grunde til. Nu er der endelig efter mange års diskussioner, og efter at Socialdemokratiet har haft regeringsmagten i ganske mange år, taget et initiativ, og så burde Socialdemokratiet sige o.k., det er fint. Der kan være nogle detaljer, vi vil se på, og det har jeg kvitteret for over for den socialdemokratiske ordfører, hr. Buksti, at vi ser på i udvalget.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu siger skatteministeren, der er nogle detaljer, man kan se på, men det, det jo drejer sig om, er, at skatteministeren siger ud over at kunne bruge til uddannelse og ud over at kunne bruge til erhvervsvirksomhed – og det var vi enige i – så skal man i øvrigt, hvis man har tjent 1 mio. kr. om året eller mere, have mulighed for at omveksle, fordi man er sportsudøver, til bundskat. Det er det, det drejer sig om.

Skatteministeren bruger jo sit standardudtryk her: Nu skal vi ikke gå i detaljer. Det har jo ikke noget med detaljer at gøre. Det er i øvrigt meget sjældent, at skatteministeren går i detaljer. Men det er hovedproblemet, at man giver dem sådan en ordning. Det er hovedproblemet, som jeg ser det, og det kunne andre også have interesse i. Hvem ville ikke gerne have sådan en ordning? Jeg tror faktisk også, at skatteministeren gerne ville have sådan en ordning. Det er jo ikke til at vide, hvor lang tid man er skatteminister, så det var jo rart, hvis man kunne veksle noget om, så man kunne have lidt ekstra der. Det har man måske i forvejen.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Det sidste spørgsmål var om, hvorvidt vi skal lave en ordning for sportsudøvere, og om ikke der var andre grupper, der også havde behov. Jo, det kan man da sagtens sige, men jeg troede faktisk, at vi var enige om udgangspunktet, nemlig at nu ville vi altså for en gangs skyld endelig tage os sammen her i Folketinget og lave noget for sportsudøvere. Men skal jeg da forstå det på den måde, at det synes Socialdemokratiet grundlæggende ikke at vi skal? Så er det jo en helt anden diskussion.

Nu har vi altså lagt op til, at vi gør noget for sportsudøverne, og så må Socialdemokratiet jo under udvalgsbehandlingen finde ud af, om de også vil støtte det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det virker jo fuldstændig grotesk, når skatteministeren siger, at vi, der er imod det her lovforslag, skulle have noget imod, at sportsudøvere sparer op, og sætter det ind i en eller anden kontrolramme om, at vi gerne vil kontrollere, hvad folk gør. Det er da noget vrøvl.

Det, der bliver sagt, er, at sportsudøvere må hjertens gerne spare op. De kan da spare alt det op i hele verden, de har lyst til, og gerne bruge hele deres løn på det, hvis de gerne vil, men de skal selvfølgelig betale det samme i skat, som alle andre mennesker i det her land.

Hvad der så er tilovers, kan folk bruge på store lejligheder og store biler, på at spare op, købe mad til katten, jeg er sådan set ligeglad. Pointen er bare, at man ikke skal kunne veksle topskat til bundskat.

Hvis man indfører den type ordning, så skal den altså gælde for alle, og det er der to årsager til. Den ene handler om en almindelig social indstilling til, hvordan man laver et skattesystem. Den anden handler om, at man ikke skal gøre det skattesystem, vi har, mere komplekst, end det er i forvejen.

Det, man gør her, er jo ikke at sørge for, at folk kan blive omskolet. Det, man sørger for her, er at åbne en generel skattefidus og ladeport, som kan udnyttes og misbruges.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jamen jeg ved sådan set ikke, jeg konstaterede, at der ikke var noget spørgsmål. Det var nærmest en gentagelse af ordførerens oprindelige indlæg, forstod jeg.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu er det sådan set ikke min opfattelse, at det her er spørgsmål, men korte bemærkninger. Det synes jeg også lige formanden anførte ...

Formanden:

Ja.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

... det er nemlig en debat og ikke spørgsmål-svar. Jeg er ikke journalist, men politiker.

Jeg kan godt stille skatteministeren et spørgsmål. Jeg vil gerne stille skatteministeren det spørgsmål, om denne her type ordning er et udtryk for den generelle skattepolitik, som den her

regering sammen med Dansk Folkeparti skal føre, altså at man åbner op for skattefiduser. Ligger det her i fin forlængelse af andre sager, vi har drøftet her i salen? Det kunne være et spørgsmål til skatteministeren, som jeg synes befolkningen kan kræve svar på.

Der er et andet spørgsmål, jeg gerne vil have at skatteministeren svarer på, og det er, om skatteministeren mener, at andre befolkningsgrupper også kunne have brug for omskoling og uddannelse, og om det kunne tænkes, at der var større behov for, at man anvendte penge på omskoling og uddannelse af alle erhvervsgrupper, end at man anvender pengene på at åbne for misbrug, for fup og fiduser, for skattehuller. Det er én måde at bruge pengene på. En anden måde er at kanalisere de penge direkte over til omskoling og efteruddannelse.

Vil skatteministeren være med til det?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jo, men den diskussion om, hvorvidt vi skal give noget til sporten eller ikke give noget til sporten, bliver jo relativt kort, når vi diskuterer med Enhedslistens ordfører, for Enhedslisten har jo tilkendegivet her fra talerstolen, at Enhedslisten er imod både den ene og den anden og den tredje model. Altså Enhedslisten har jo klart tilkendegivet her fra talerstolen, at hverken det oprindelige forslag eller det her forslag er noget, som Enhedslisten kan støtte.

Så må jeg sige: O.k., det er jo fair nok. Enhedslisten har altså tilkendegivet, at Enhedslisten, uanset hvad vi måtte sige, ikke er til at få i tale i det her spørgsmål. Eller hvad? Kan vi få nogen ændringer ind, som også ville tiltale Enhedslisten? Det synes jeg ville være interessant, og derfor har jeg inviteret til et udvalgsarbejde, hvor vi beder de enkelte partier om at tilkendegive, hvad det er, de enkelte partier ønsker sig. Lad os få det frem under udvalgsarbejdet og så se, om der er en bæredygtig mulighed for at finde en fælles løsning.

Formanden:

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører i anden runde.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Blot fordi vi har fået nye regler og derfor ikke må gå op tredje gang, synes jeg ikke, skatteministeren skal slippe så let.

Først anfører skatteministeren, at der ikke er noget spørgsmål. Når jeg så stiller spørgsmål, bliver der ikke svaret. Tværtimod går skatteministeren i gang med at diskutere, hvad Enhedslisten vil, og hvad Enhedslisten ikke vil. Det kan jeg sådan set godt svare på, fuldstændig ligesom jeg gjorde det i mit ordførerindlæg, hvis skatteministeren ikke hørte efter.

KL 11.25

Enhedslisten vil gerne have, at der er generelle efter- og videreuddannelsesmuligheder for alle mennesker i det her samfund, der af den ene eller anden årsag mister deres erhverv. Det er det, Enhedslisten gerne vil. Det vil vi gerne bruge samfundets penge på.

Mit spørgsmål gik så på, hvad skatteministeren gerne vil. Det er trods alt skatteministeren, der kommer med et lovforslag, som vi behandler her i salen i dag. Der gik mit spørgsmål på, om skatteministeren mener, at det her er et udtryk for den her regerings og Dansk Folkepartis generelle skattepolitik, nemlig at man hellere vil bruge pengene på fup og fiduser, ordninger, der skaber mulighed for misbrug, eller om man vil bruge pengene på generelle efteruddannelsesordninger. Det var sådan set mit klokkeklare spørgsmål til skatteministeren.

Så synes jeg simpelt hen, det er for nemt, at skatteministeren ved, jeg ikke kan komme på en tredje gang, og derfor snakker ud i det blå om, hvad Enhedslisten vil, og hvad Enhedslisten ikke vil. Jeg synes, ministeren skal vise sig som en minister og komme herop og svare på spørgsmålene.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jamen Enhedslistens ordfører kender jo selv svarene. Den måde at stille spørgsmål på, altså om vi ønsker en generel skattepolitik med fup og fiduser, hvad er det for et spørgsmål? Det er jo hinsides enhver form for fornuft at stille den type spørgsmål, og derfor syntes jeg ikke, det krævede særlig meget svar for nu at sige det direkte.

At vi går ind for efteruddannelse generelt i samfundet, synes jeg der er adskillige beviser på, så der er ingen grund til at forlænge den diskussion, hvis det skal være på det her niveau.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu skal jeg komme med et par få eksempler på, hvorfor mine spørgsmål synes at være relevante

i den her sag. Jeg vil gerne bede skatteministeren bekræfte, at det er sådan, at der i øjeblikket er nedsat en kommission, der skal kulegrave, hvad skatteministeren vidste, og hvad skatteministeren ikke vidste i forbindelse med et skattehul, der har kostet skatteyderne et milliardbeløb.

På den baggrund synes jeg sådan set, mit spørgsmål er relevant i forbindelse med, at vi behandler en anden lovgivning, som åbner et hul, ganske vist et meget mindre hul, men dog et hul.

Hvis vi havde at gøre med en skatteminister, der aldrig havde været med til at indføre lovgivning eller vende det blinde øje til lovgivning, der var huller i, så ville spørgsmålet ikke være relevant, men det er jo ikke historien bag det her, vel? Det var den ene del af det.

Hvad angår efter- og videreuddannelse, skal jeg komme med to eksempler. Det ene eksempel handler om, at man som det første, efter at man fik regeringsmagten, skar på muligheden for at blive voksenlærling. Det andet eksempel er, at man skærer på muligheden for at komme i uddannelse for folk, der bliver arbejdsløse. Det er to eksempler. Derfor synes jeg sådan set, det er relevant, at vi i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag, som omfatter et skattehul og muligheder for efteruddannelse, beder skatteministeren om en mere generel vurdering.

Formanden:

Da der nu er en kort bemærkning fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil og også anmeldt en fra hr. Jens Peter Vernersen, skal skatteministeren have mulighed for at svare fra talerstolen, hvis skatteministeren ønsker det. (*Ophold*). Skatteministeren ønsker ikke at svare.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 132: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fortsættelse og justering af 150 pct. fradrag for forskningsudgifter).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 21/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Forsøgsordningen med at give virksomheder 150 pct. fradrag for deres forskningsudgifter har nu kørt i 2 år, og det er tid til evaluering.

Lad mig slå fast fra starten, at Venstre fortsat støtter ideen om, at samspillet mellem erhvervslivet og de offentlige forskningsinstitutioner styrkes. Derfor støtter Venstre også en forlængelse af den eksisterende ordning.

Jeg finder det positivt, at udvidelsen af ordningen omfatter de små og mellemstore virksomheders lønudgifter. Det vil give virksomhederne tryghed til at fortsætte deres arbejde, såfremt udvidelsen af gruppefritagelsen i EU ikke er trådt i kraft.

Som jeg nævnte i min ordførertale for 2 år siden, da vi startede dette forsøg, kan den private forskning ikke stå alene. Der må nødvendigvis sikres en grundstamme af offentlig forskning. Derfor støtter Venstre også, at der på forskningsområdet tilføres yderligere midler.

I den forbindelse vil jeg gerne benytte lejligheden til at fremhæve og også rose regeringens seneste forskningsinitiativ, nemlig en fremtidsfond. Den borgerlige regering har fra dag et lagt stor vægt på at skabe øget vækst i vores samfund. Venstre anser forskning for et af de væsentligste indsatsområder for at skabe den nødvendige vækst, hvorfor vi også hilser regeringens initiativ med den nye forskningsfond aldeles velkommen.

Kl. 11.30

De næste 8 år vil der på regeringens initiativ blive placeret 16 mia. kr. øremærket til forskning.

De målrettede investeringer vil være katalysator for vækst. Det Økonomiske Råds seneste rapport konkluderer, at en fjerdedel af væksten i Danmark skyldes investeringer i forskning og uddannelse.

Der er altså ingen tvivl om, at fremtidsfonden vil være medvirkende til at sætte Danmark på kortet som et af verdens mest højteknologiske samfund. De politiske forudsætninger er til stede. Vi har en regering, som tager sit ansvar alvorligt i forhold til vækst og velfærd. Det vil blive mere attraktivt at forske i kraft af fremtidsfonden, hvilket er en forudsætning for, at vi kan beholde forskningselliten herhjemme. Efter spørgslen efter de skarpe hoveder vil i fremtiden kun blive større.

Får samspillet mellem privat og offentlig forskning den forventede effekt, vil det kunne gavne hele Danmark, ved at vi i højere grad realiserer videnssamfundet, og det har vi brug for.

Derfor støtter Venstre forslaget og ser frem til en positiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det var jo meget interessant, at man nu vil forlænge det her, synes jeg. Det kræver jo en forklaring, når det hidtil ikke har virket, for det står der jo i det her forslag, at det ikke har. Jeg ved ikke, om ordføreren kan oplyse, i hvilket omfang det *overhovedet* har virket, for det fremgår ikke af lovforslaget eller af nogen af de andre akter, vi har her. Kunne ordføreren fortælle Folketinget, om nogen af de ting, man har indført, overhovedet har virket. Det var det ene spørgsmål.

Det andet er: Kan ordføreren forklare den her idé med, at lønudgifter fra en privat virksomhed lige pludselig kan blive offentligt finansieret med det her. Frygter ordføreren ikke, at der, om jeg så må sige, kan ske en vis glidning med hensyn til, hvad der egentlig er det private firmas reelle lønudgifter, og hvad der lige pludselig skal støttes af det offentlige? Kan ordføreren ikke se, at der er tale om, at vi måske her kommer meget, meget tæt på, at systemet kan misbruges?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Da vi for 2 år siden kom med det her initiativ, at man skulle kunne få ekstra fradrag for udgifter, der relaterede sig til forskning netop målrettet små og mellemstore virksomheder, for at de kunne komme med en øget indsats på forskningsområdet, var det en ny ting, det var et nyt initiativ, det var ikke tanker, der før var forsøgt heller ikke fra den tidligere regerings side, men